

	ZAŁĄCZNIK	Wydanie II 11 lutego 2016 r.	Symbol Z-5.4-1-2
	Karta przedmiotu rok akademicki 2017/2018		

Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa w Raciborzu

KARTA PRZEDMIOTU

1. Nazwa przedmiotu:	Podstawy komunikacji społecznej i pedagogicznej				
2. Kod przedmiotu:	05.9				
3. Okres ważności karty:	Ważna od roku akademickiego: 2017-2020				
4. Forma kształcenia:	Studia pierwszego stopnia				
5. Forma studiów:	Studia stacjonarne				
6. Kierunek studiów:	Wychowanie fizyczne				
7. Profil studiów:	praktyczny				
8. Specjalność:					
9. Semestr:	I-wszy				
10. Jedn. prowadz. przedmiot:	Instytut Kultury Fizycznej i Zdrowia				
11. Prowadzący przedmiot:	mgr Magdalena Liszka				
12. Grupa przedmiotów:	Moduł zajęć ogólnouczeniowych (uzupełniających - Inne przedmioty i zajęcia)				
13. Status przedmiotu:	obowiązkowy				
14. Język prowadzenia zajęć:	polski				
15. Przedmioty wprowadzające oraz wymagania wstępne:					
Student posiada podstawowe wiadomości o procesie porozumiewania się ludzi oraz podstawowe umiejętności komunikowania się z ludźmi, umiejętność pracy w grupie, gotowość do współpracy.					
16. Cel przedmiotu:					
Celem głównym przedmiotu jest wprowadzenie studentów w poznanie istoty komunikacji międzyludzkiej. Zajęcia mają także na celu ćwiczenie kompetencji komunikacyjnych poprzez nabywanie umiejętności aktywnego słuchania, udzielania informacji zwrotnych i autoprezentacji, przydatnej w pracy zawodowej nauczyciela, trenera czy instruktora. Ponadto zajęcia mają na celu uświadomienie istnienia barier komunikacyjnych oraz zapoznanie z rodzajami komunikacji (jedno- i dwustronnej).					
17. Efekty kształcenia:					
Ozn.	Opis efektu kształcenia	Metoda realizacji efektu kształcenia	Metoda sprawdzenia efektu kształcenia	Forma prowadzenia zajęć	Odniesienie do efektów dla kierunku studiów
01	Student posiada wiedzę o umiejętnościach komunikacyjnych oraz rozumie istotę, złożoność prawidłowości i znaczenie procesów komunikacyjnych sprzyjających kształtowaniu relacji społecznych.	opis, opowiadanie, dyskusja kierowana	wypowiedzi ustne w powiązaniu z analizowaną literaturą; ocena zaangażowania w dyskusji	Ćw	W8 (+++)

02	<i>Student potrafi dokonywać refleksyjnej analizy i interpretacji zachowań komunikacyjnych zarówno własnych jak i innych, a przez to skuteczniej porozumiewać się w relacjach interpersonalnych.</i>	praca w grupie zadaniowej, dyskusja o charakterze wolnym	zadania wykonane grupowo, ocena zaangażowania w dyskusji	Ćw	U2(+)
03	<i>Student potrafi umiejętnie i precyzyjnie wypowiadać się na temat jakości komunikacji interpersonalnej oraz korzystać z dorobku tej dziedziny nauki by kształtować relacje pedagogiczne i społeczne.</i>	praca w grupie zadaniowej, opis, objaśnienie	zadania wykonane grupowo; prezentacje indywidualne ustne (referat)	Ćw	U9(+++) U10(++)
04	<i>Student rozwija umiejętności pracy zorientowanej na realizację celów związanych z praktycznym stosowaniem wiedzy o prawidłowościach komunikacyjnych niezbędnych w pracy instruktora – trenera, jednocześnie zachowując zasady bezpieczeństwa i etyki. Dąży do osiągnięcia skutecznej komunikacji oraz ulepszania kontaktów międzyludzkich</i>	praca w grupie zadaniowej, burza mózgów	zadania wykonane grupowo; obserwacja podejmowanych przez studenta działań podczas ćwiczeń przedmiotowych	Ćw	K5(++)
05	<i>Student ma świadomość poziomu swojej wiedzy z zakresu umiejętności komunikacyjnych i związku jakości komunikacji z jakością życia;</i>	dyskusja, burza mózgów	podsumowanie, samoocena efektów kształcenia	Ćw	K8(+)

18. Formy i wymiar zajęć:

Ćwiczenia 15 godz.

19. Treści kształcenia:

Szczegółowy program zajęć		
L. p.	Tematyka zajęć - ćwiczenia	Liczba godzin
1.	Zajęcia organizacyjne. Omówienie programu, form jego realizacji. Literatura. Rygory i kryteria zaliczenia przedmiotu. Komunikacja społeczna i pedagogiczna- sposoby definiowania.	1
2.	Człowiek – istotą społeczną i komunikacyjną. Komunikowanie się elementem interakcji i zachowań społecznych oraz podstawową umiejętnością interpersonalną.	1
3.	Kompetencje komunikacyjne. Pojęcie kompetencji, ich uwarunkowania i rodzaje.	1
4.	Systemy komunikacji. Istota i struktura procesu komunikowania się: nadawca – sygnał – odbiorca. Kodowanie i dekodowanie informacji.	1
5.	Wербalne środki porozumiewania się, ich funkcje. Style komunikowania. Aktywne słuchanie i przekazywanie informacji zwrotnej. Bariery komunikacyjne w rozmowie.	2
6.	Komunikacja niewerbalna. Rodzaje i funkcje komunikatów niewerbalnych. Elementy komunikacji niewerbalnej – charakterystyka. Wpływ komunikacji niewerbalnej na spostrzeganie osoby. Związek z komunikacją werbalną. Spójność komunikatów.	2
7.	Komunikacja w grupie. Struktura małej grupy społecznej. Przepływ informacji. Interakcje w grupie. Konflikty i współpraca.	2
8.	Asertywność. Budowanie postawy asertywnej. Zachowania asertywne.	2
9.	Komunikacja pedagogiczna. Wzorce komunikacji pedagogicznej: autorytarny i współpracujący. Konsekwencje ich stosowania w odniesieniu do efektywności grupy oraz klimatu emocjonalnego w niej panującego. Pożądane i negatywne zachowania werbalne i niewerbalne nauczyciela/trenera wobec uczniów/podopiecznych w różnych sytuacjach	2

	edukacyjnych. Zakłócenia komunikacji pedagogicznej, przyczyny, przezwyciężenia.		
10.	Podsumowanie i ocena zajęć. Zaliczenie przedmiotu.		1
	ćwiczenia		Łączna liczba godzin - 15
20. Egzamin:		nie	
21. Literatura podstawowa:			
Argyle A., Psychologia stosunków międzyludzkich. Warszawa 1991 Hamlin S., Jak mówić żeby nas słuchali. Warszawa 2005 Jagiela J., Komunikacja w szkole: krótki poradnik psychologiczny. Kraków 2004 Majka-Rostek D., Komunikacja społeczna a wyzwania współczesności. Warszawa 2010 Nęcki Z.: Komunikacja międzyludzka. Kraków 2000 Parafiniuk-Soińska J., O międzyludzkiej komunikacji. Szczecin 2003 Podgórecki J., Komunikacja społeczna. Opole 2000 Retter H., Komunikacja codzienna w pedagogice. Gdańsk 2005 Stewart J. R. Red.: Mosty zamiast murów. Podręcznik komunikacji interpersonalnej. Warszawa 2007 Sztejnberg A., Podstawy komunikacji społecznej w edukacji. Wrocław 2002			
22. Literatura uzupełniająca:			
Alberti R., Emmons M.: Asertywność: sięgaj po to, czego chcesz, nie raniąc innych. Gdańsk 2010 Benedikt A., Mowa ciała. Wrocław 2002 Berckhan. B: Inteligentny sposób radzenia sobie z głupimi uwagami. Kielce 2003 Kowalska G., Kompetencje nauczyciela warunkujące efektywną komunikację interpersonalną. W: Edukacja. 2000, nr 3 Kozłowski W., O skutecznym porozumiewaniu się. W: Problemy Opiekuńczo – Wychowawcze. 1993, nr 4 Sikorski W., Niewerbalna komunikacja interpersonalna: doskonalenie przez trening. Warszawa 2011 Wawrzak-Chodaczek M. Red.: Wartości w komunikowaniu. Toruń 2009			
23. Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów kształcenia:			
Lp.	Forma zajęć	Liczba godzin kontaktowych / pracy studenta	
1	Wykład	0/0	
2	Ćwiczenia	15/10 (przygotowanie się do ćwiczeń)	
3	Konwersatoria		
4	Laboratorium		
5	Projekt		
6	Seminarium		
7	Inne: Przygotowanie pracy pisemnej (referat)	0/5	
	Suma godzin	15/15	
24. Suma wszystkich godzin:		30	25. Liczba punktów ECTS:
			1
26. Liczba punktów ECTS uzyskanych na zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego:		0.5	27. Liczba punktów ECTS uzyskanych w wyniku samodzielnej pracy studenta:
			0.5

Efekt kształcenia	Ocena	Opis wymagań
W	bdb	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o procesie komunikowania się; zna bardzo dobrze teorię i praktykę wychowania i uczenia się i zależność tych procesów; zna środki wpływu werbalnego w pracy wychowawczej, prawidłowo konstruuje i akcentuje wypowiedź, wykorzystuje mowę ciała w prawidłowej komunikacji.
	db+	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o procesie komunikowania się; zna dość dobrze teorię i praktykę wychowania i uczenia się i zależność tych procesów; zna środki wpływu werbalnego w pracy wychowawczej, prawidłowo konstruuje i akcentuje wypowiedź, wykorzystuje mowę ciała w prawidłowej komunikacji.
	db	Student ma uporządkowaną i pogłębioną wiedzę o procesie komunikowania się; zna dobrze teorię i praktykę wychowania i uczenia się i zależność tych procesów; zna środki wpływu werbalnego w pracy wychowawczej, prawidłowo konstruuje i akcentuje wypowiedź, wykorzystuje mowę ciała w prawidłowej komunikacji.
	dst+	Student posiada ogólną wiedzę o procesie komunikowania się; zna teorię i praktykę wychowania i uczenia się i zależność tych procesów; zna środki wpływu werbalnego w pracy wychowawczej, dostatecznie zna i prawidłowo konstruuje i akcentuje wypowiedź, wykorzystuje mowę ciała w prawidłowej komunikacji.
	dst	Student posiada ogólną wiedzę o procesie komunikowania się; zna teorię i praktykę wychowania i uczenia się i zależność tych procesów; zna środki wpływu werbalnego w pracy wychowawczej, dostatecznie zna i prawidłowo konstruuje i akcentuje wypowiedź, wykorzystuje mowę ciała w prawidłowej komunikacji.
	ndst	Student nie ma podstawowej wiedzy na temat komunikowania się; nie zna terminologii.
U	bdb	Student potrafi wszechstronnie wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Potrafi wykorzystywać podstawową zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu wychowania i kultury fizycznej oraz powiązanych dziedzin w celu analizy i interpretacji problemów w tym edukacyjnych i wychowawczych, a także komunikacji między ludzką potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiadać się w mowie i piśmie na temat kultury fizycznej z wykorzystaniem różnych aspektów wiedzy teoretycznej i praktycznej ma rozwiniętą umiejętność w zakresie komunikacji interpersonalnej potrafi precyzyjnie komunikować się w pracy dydaktycznej adekwatnie do poziomu, zdolności i percepcji uczniów, potrafi zaprezentować własne przemyślenia. Dokonuje kompleksowej analizy zjawisk na podstawie samodzielnych dobranych przykładów, logicznie i jasno konstruuje swe wypowiedzi.
	db+	Student potrafi umiejętnie i dość dobrze wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi poprawnie posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Potrafi wykorzystywać podstawową zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu wychowania i kultury fizycznej oraz powiązanych dziedzin w celu analizy i interpretacji problemów w tym edukacyjnych i wychowawczych, a także komunikacji między ludzką potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiadać się w mowie i piśmie na temat kultury fizycznej z wykorzystaniem różnych aspektów wiedzy teoretycznej i praktycznej ma rozwiniętą umiejętność w zakresie komunikacji interpersonalnej potrafi precyzyjnie komunikować się w pracy dydaktycznej adekwatnie do poziomu, zdolności i percepcji uczniów, potrafi zaprezentować własne przemyślenia. Dokonuje prawidłowej analizy zjawisk na podstawie typowych przykładów, poprawnie, z niewielką ilością błędów konstruuje swe wypowiedzi.
	db	Student potrafi umiejętnie i dobrze wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi względnie poprawnie posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Potrafi wykorzystywać podstawową zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu wychowania i kultury fizycznej oraz powiązanych dziedzin w celu analizy i interpretacji problemów w tym edukacyjnych i wychowawczych, a także komunikacji między ludzką potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiadać się w mowie i piśmie na temat kultury fizycznej z wykorzystaniem różnych aspektów wiedzy teoretycznej i praktycznej ma rozwiniętą umiejętność w zakresie komunikacji interpersonalnej potrafi precyzyjnie komunikować się w pracy dydaktycznej adekwatnie do poziomu, zdolności i percepcji uczniów, potrafi zaprezentować własne przemyślenia. Dokonuje prawidłowej analizy zjawisk na podstawie typowych przykładów, poprawnie, z niewielką ilością

		błędów konstruuje swe wypowiedzi.
	dst+	Student potrafi dostatecznie dobrze wykorzystywać podstawową wiedzę teoretyczną, potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada dostateczną umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi w formie podstawowej posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Potrafi wykorzystywać podstawową zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu wychowania i kultury fizycznej oraz powiązanych dziedzin w celu analizy i interpretacji problemów w tym edukacyjnych i wychowawczych, a także komunikacji między ludzką potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiadać się w mowie i piśmie na temat kultury fizycznej z wykorzystaniem różnych aspektów wiedzy teoretycznej i praktycznej ma rozwiniętą umiejętność w zakresie komunikacji interpersonalnej potrafi precyzyjnie komunikować się w pracy dydaktycznej adekwatnie do poziomu, zdolności i percepcji uczniów, potrafi zaprezentować własne przemyślenia. Jest w stanie z pomocą dokonać analizy zjawisk, wypowiedzi konstruowane są względnie poprawnie choć wymagają poprawek.
	dst	Student potrafi przedstawić, zaprezentować własne poglądy poparte argumentacją literatury w danej dziedzinie. Posiada dostateczną umiejętność zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Potrafi w formie podstawowej posługiwać się w mowie i piśmie językiem naukowym w tej dyscyplinie. Potrafi wykorzystywać podstawową zdobytą wiedzę teoretyczną z zakresu wychowania i kultury fizycznej oraz powiązanych dziedzin w celu analizy i interpretacji problemów w tym edukacyjnych i wychowawczych, a także komunikacji między ludzką potrafi precyzyjnie i spójnie wypowiadać się w mowie i piśmie na temat kultury fizycznej z wykorzystaniem różnych aspektów wiedzy teoretycznej i praktycznej ma rozwiniętą umiejętność w zakresie komunikacji interpersonalnej potrafi precyzyjnie komunikować się w pracy dydaktycznej adekwatnie do poziomu, zdolności i percepcji uczniów, potrafi zaprezentować własne przemyślenia. Jest w stanie z pomocą dokonać analizy zjawisk, wypowiedzi konstruowane są względnie poprawnie choć wymagają poprawek.
	ndst	Student nie potrafi wykorzystywać podstawowej wiedzy teoretycznej, nie przedstawia, własnych poglądów, nie zna literatury w danej dziedzinie. Nie posiada umiejętności zastosowania wiedzy teoretycznej z praktyczną. Nie zna języka naukowego w tej dyscyplinie. Nie zna pojęć, nie formułuje wniosków.
K	o.	Student aktywnie uczestniczy w dyskusji prezentując własny punkt widzenia i argumentując go, rzetelnie i terminowo realizuje powierzone zadania, z własnej inicjatywy poszerza zakres wiedzy z przedmiotu. Student ma świadomość znaczenia nauk społecznych oraz zakresu wiedzy omawianych na komunikacji, potrafi odnieść zdobytą wiedzę w przyszłej pracy i w życiu codziennym. Posiada przekonanie o wartości zdobytych umiejętności oraz wiedzy.
	no.	Student nie uczestniczy w dyskusjach, nie potrafi ocenić poziomu swoich kompetencji w zakresie wiedzy nauk o komunikacji międzyludzkiej.
28. Uwagi:		

Zatwierdzono:

.....
(data i podpis prowadzącego)

.....
(data i podpis)